

[Formanden.]

Fortsættelse af første behandling af:

Forslag til finanslov for finansåret fra
1. april 1949 til 31. marts 1950.

Mødet hævet 18¹⁰.

17. møde.

Tirsdag den 2. november kl. 13³⁰.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1949 til 31. marts 1950.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (*Hans Hedtoft*): Jeg skal tillade mig at gøre nogle bemærkninger til de ærede ordførere, idet jeg gør opmærksom på, at udenrigs-, finans- og handelsministeren vil tage ordet umiddelbart efter mig for at besvare de af de ærede ordførere til dem stillede spørgsmål.

Jeg vil gerne først sige nogle ord om de udenrigspolitiske og de nordiske problemer, der har været berørt.

De ærede medlemmer hr. Knud Kristensen og hr. Aksel Larsen har fremsat højst besynderlige udtalelser om Danmarks udenrigspolitik, og jeg vil gerne først sige et par ord herom. Det ærede medlem hr. Knud Kristensen sagde, at regeringen ikke havde givet besked angående vor udenrigspolitik. Man måtte forstå det ærede medlems udtalelser således, at det ærede medlem hr. Knud Kristensen bebrejdede regeringen mangel på vilje til det, han kaldte vestlig orientering. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde til gengæld, at regeringen var altfor villig til at give sig ind under Amerikas og Englands kommando.

Jeg kan ikke anerkende, at åbningstalens udenrigspolitiske afsnit og de udtalelser, både udenrigsministeren og jeg selv gentagne gange på regeringens vegne har fremsat, lader nogen tvivl åben om regeringens holdning.

Vi vil fortsætte den udenrigspolitiske hovedlinie, der blev indledet her i landet af samlingsregeringen, fastholdt af det forrige ministerium og under samme ansvarlige udenrigsministers ledelse videreført siden vor tiltræden. Vor stræben er frihedens og fredens sikring, og vi ønsker at samvirke med alle nationer — først og fremmest med vore skandinaviske brødrefolk — for at nå dette mål.

Regeringen ser det som sin hovedopgave at stå vagt om vor demokratiske samfundsordning. Den danske grundlov fylder til næste år 100 år, og det danske folk står enigt sammen om folkestyret og dets bærende institutioner. Vi vil, at styret skal hvile på folkeviljen, således som den kommer til udtryk gennem frie valg, baseret på lige og almindelig valgret, på respekt for de demokratiske frihedsideal, retten til at tænke og tale frit, forsamlе sig frit og danne foreninger, virke for ethvert lovligt formål.

Danmarks politiske idealer, vore forestillinger om demokrati og folkestyre, har udviklet sig og sejret i vort land gennem fri brydning af de åndelige kræfter; disse idealer, som vi har tilfælles med de øvrige nordiske riger og med en række andre lande, kan kort udtrykkes i to ord: frihed og ret. Staten skal være til for menneskenes skyld — ikke omvendt.

Der var engang da vi troede, at de demokratiske principper havde sejret i størstedelen af verden. Vi tog dem for en selvfølge og regnede med, at deres fuldstændige sejr i hele verden kun var et tidsspørgsmål. Det skulle gå anderledes, men her i Danmark som i de øvrige med os kulturelt beslægtede lande anser folkets store flertal det for hævet over enhver diskussion, at disse principper må være grundlaget for vor samfundsordning. Vi danske lægger ikke skjul på, at vi er imod enhver form for ensretning og åndelig tvang. På dette punkt bekender vi åbent, at vi har taget vort parti på linie med de øvrige frie demokratiske nationer. Vi holder på demokratiet i vort land og vil med demokratiske midler bekæmpe demokratiets modstandere, men det indebærer naturligvis ikke, at vi bekender os til den opfattelse, at stater med forskellig ideologi og styreform ikke kan leve deres liv indbyrdes fredeligt og i indbyrdes samarbejde.

Vi har i de sidste år med dyb bekymring været vidne til, at nøden i store dele af verden og ikke mindst i Europa har svækket folkenes modstandskraft. Hvor der hersker nød, hvor en befolkning fortvivler, har de yderliggående fløje, der vil tilrive sig magten og afskaffe friheden, lettere spil.